

“సాసంత్రమంటే?”

అనాడు పంద్రాగస్ట్. ససంత్రదినం. పొద్దుగాల్నే జెండావందునమయిపెయింది. పంచాయితీసూకాడోటి, బడికాడోటి జెండాలెత్తిండు. అన్నం తిని కూసున్న నాకు ఇంట్ల పొద్దువోతలేదు. బడికాడ ససంత్రదినంనాడు బడిపిల్లగండ్లకు సెమ్మది గది, వాలిబాల్, టాక్యూ ఆటలాడితారు. గది సూత్తామని అంగీలాగు తొడుక్కొని బయిలెల్లిన. గొల్లగట్టయ్య, అయినె మనుమడు బక్కయ్య ఇద్దరు గలిసి గొర్లమంద కాడికి పోతండు. నెత్తిమీదున్న రుమాల మీదికెల్లి సెరో గొంగడి³⁸ కోలాట్లమేసుకున్నారు. బుజంమీదున్న మందకాడి కట్టెలకు ఆటోటితోటి డబ్బుగిన్నెలూగులాడు తన్నయి. తాతమనుమలు పరాసికాలాడుకుంట, నవ్వుకుంట నడుత్తండు. ఆల్లెనుక నేనున్న. ఆకిట్ల నిల్పున్న సాలె మచ్చయ్యాలలం జూసి “మందకాడికి పోతన్నావె గట్టన్న ఇట్రా” అని పిలిసిండు.

అం....అం.....అనుకుంట తాత మనుమలు పోయి మచ్చయ్య దగ్గర నిల్పున్నారు.

“నీ యవ్వ గియ్యల్ల గూడ గొర్లకాడికి పోవుడేనాయె?” అన్నడు మచ్చయ్య.

గట్టయ్య కనుబొమ్మలు మీదికని సూసిండు.

“ఇయ్యాలేందె? నువ్వేమో కొత్తంగ మాట్లాడవడ్డివి?” అన్నడు.

“నీగ్గిది తెలవదానె. ఇయ్యాల ససంత్రదినం గాదె?”

ఆ మాటిని కండ్లు సిటుకరిచ్చిండు గట్టయ్య.

“అంటేందే?” అన్నడు. నేనాల్ల దగ్గరికి పోయ్యి నిల్పున్న.

“ఏం పెద్ద మనిషివె నువ్వ. ససంత్రమంటె తెలువదానె?”

“నీ యక్క గొరె ముడ్డికి మూత్తుడ్పుకుంట బతికెటోన్ని నాగ్గవ్వన్నేమెరుకే? ససంత్రమంటేంది?”

అనడిగిండు గట్టయ్య.

“గిన్నేండ్లాయె ససంత్రమచ్చి. నీకింకా తెలువదానె ససంత్రమంటె?” అన్నడు మచ్చయ్య.

“ఓర్పియ్యవ్వగి దానె....! ఇయ్యాల పంద్రాగమ్మ గద. ససంత్రమంటె జెండవందునంజాదె!
యాట జెండవందునం జేసుడు సూత్తనేవున్న నీ యక్క మల్ల మర్రేపోతున్న” అమాంకంగన్నడు
గట్టయ్య.

ఆల్ల మాటలింటుంటె పోవుద్దిగాక అక్కన్నే నిల్పున్న.

“ససంత్రమంటె గంతే కాదే గట్టన్నని మనోల్లు మనలనేలుడు, అంతకుముందు ఇంగ్గిషోడు
మనమీద రాజ్జెం సేత్తుండె. గాంధి గిట్ట కొట్లాడి, ఆల్ల నెల్లంగొట్టిండ్లు. గిది నువ్విండే!”

“అరె నిచ్చమే.....గిప్పుడు యాదికత్తంది నీ యక్క! నేను సిన్నగున్నప్పుడు గాంధిమారాజు
ససంత్రం కోసురం కొట్లాడుతండన్నరు. అటెనుక కొన్నొద్దులకు ససంత్రమచ్చిందన్నరు. కని నా కయితె
గప్పటికున్ను. గిప్పటికి పరుకు³⁹ కనిపిత్తలేదే?”

“గవ్వేం మాటలే గట్టన్న! ఎంతయిన పరాయోడు మనల్నేలిందానికున్ను మనం
మనల్నేలుకున్న దానికి పరుకుండదానె బలెటోనివి గని.....నా సంగతే సూల్లేవు. మా అయ్య మొగ్గం
నేసుకుంట బతికెటోడా! గప్పుడు కడుపన్న నిండేది గాపాయె. నేను బట్టలబ్యారం జేత్తన్నవా?
కడుపునిండ బువ్వయితె దొరుకుతంద లేద? ససంత్రం రాకుంటె గిట్లుండేదా సెప్పు?”

“నువ్వన్నది నువ్వదే గావచ్చు కని మచ్చన్న. నాకు గవ్వన్నేమెరుకనే సెప్పు! ఎనుకట మా
తాత మా అయ్య గొర్లు గాసుకుంటనే బతికిండ్లు. గిప్పుడు నేను, నా కొడుకు గూడ గా జీవాలతోనే
బతుకుతన్నం. ఇగో గీ పదేండ్ల పొల్లగాడు నా మనుమడు గూడ గొర్లనే గాత్తండు. ససంత్రమచ్చినా
గని మా అసోంట్లోయితె గిట్లనె ఉన్నరే. కాటవా సెప్పు?”

“నీ మాటలు గని నిన్ను సదివియ్యంగెవ్వలద్దన్నరు సెప్పు? నీ మనుమన్నన్న ఎందుకు
బడికి తోలియ్యలే సెప్పు. ససంత్రమచ్చినంక సిన్నూల్లకు గూడ బడులచ్చె.

మనం బస్సులంజూసినమా? గిప్పుడు మనూరికి గూడ బస్సు నడువవట్టె”.

“నువ్వన్నట్టు గివ్వీటితోని కొంతమందికి లాబం మా అయితందే! కని నా అసోంట్లోనికి
కన్నాగురం పోవుటానికేం పన్నెప్పు? నేన్నా అరువయేండ్లల్ల మున్నాలుగు మట్ల బస్సెక్కిన గంతే.
అయినా గని గీ బస్సుండుడు మంచిదే అనుకో. ఇగ పొల్లగండ్లను బల్లెకు తోల్దామంటె నా
అసోంట్లోనికెల్తదా సెప్పు? ఏడెనిమిదేండ్లచ్చినయంటె పన్నె పడెసుడెనాయె! ఆల్లను సదివిచ్చుకుంట
కూసుంటె నోట్లెకు బువ్వెట్ల రావాలె సెప్పు. మల్ల సదువుకున్నోల్ల సంగజ్జాత్తలేనా?”

సదువయిపోయి నొకరచ్చినంక రెక్కలచ్చిన పచ్చులో⁴⁰ సెంగోబిల్లంటండ్లు. అందరట్లనే

ఉంటరంటిలేసని సదువుకున్నోళ్లు కొంత లంగలుంటే. గవ్వన్నిగాదు గని నాకు ఎల్లకనే సదివిచ్చుడు గాలే. మల్ల సదువుకున్నోళ్లు సానమంధి నొకర్లు లెకుంటనే ఉండిరి. నీ యవ్వ. సాంచేపాయె మాట్లాడవట్టి. ముచ్చెట సంబురాస దొంగ చిండి మరిసినట్టు. గావడై. మందలేపినోళ్లు ఆకటికేడ్డరు. నేంబోతన్ననే మచ్చన్న! ఎంత పంద్రాగట్టయిన పనికి వందెల్లుతాదె?" అని పోబోయిండు గట్టయ్య.

"అట్లాగు తాత" నేననంగనే నిల్చున్నాను.

ఏందన్నట్టు నా మొకాన మాత్రండు.

"అయితే తాత నీకు ససంత్రం రాకముందటికున్ను గిప్పటికి పెద్ద పరుకు గనపడుతలేదంటవు. మరి గిప్పటికాలం మంచిదంటవా? గిప్పటిదా?" అన్న.

"నాతోని దిల్లక్ సేత్తన్నవా మనుమడ? సదువుకున్నోళ్లు మీరు. మీకు, నేం జెప్పటోన్నా సెప్పు. మీకు తెలువందేంది? సదువుకున్నోళ్లను నాలుగు కండ్లున్నోళ్లంటరు....." అన్నడు గట్టయ్య.

"గది గాత్రాత. నీకెట్లనిపిత్తందో సెప్పుమంటన్న"

"ఇగో మనుమడ! గప్పుడు పల్లెటూల్ల గా రజాకార్లు మస్తుగ సాగిచ్చుకున్నారు. ఆడోళ్లను బట్టలిడిపిచ్చి బతుకమ్మ లాడిపిచ్చిండు. బజార్ల కండ్లవడ్ల గొర్రె, మ్యాక కోడి దేన్నిడిసి పెట్టలె. మే మస్తు ఎట్టి గొర్లిచ్చినం. ఆల్లత్తండ్రని ఎప్పుడు గజ్జగజ్జనుక్కుంటనే ఉన్నం. అటెనుక ససంత్రమచ్చి కొన్నేండ్లయినంక ఆల్లబాదలు మా తప్పినయి. కని పట్వారోళ్లు, పోలీసుపటేండ్లు, దొరలసాంట్లోళ్లు దోసుకునుడు మొదలువెట్టిండు. ఆల్లకంటెక్కోనే గీల్లకు ఎట్టి గొర్లిచ్చినం. ఆల్లకెదురుంగ మొకమెత్తి మాట్లాడలే దొరలకెదురుంగ మాట్లాడలే. గీ దొరల్లి కొన్నొద్దులవట్టి మునుపటి తీరుగేం సాగుతలేదు.

కని రొండుమూడేండ్లవట్టి గాల్లెవరో నగుసులెట్టట. గాల్ల కోసురమని ఊళ్ళకచ్చి మస్తు గొడుతండ్రు పోలీసోళ్లు. ఏమెరుక లేనోళ్లను గూడ ఇడ్చి పెడ్తలేరు. ఎప్పటి తిప్పలప్పుడుండనే ఉంది మనుమడ! కని గప్పుడైన, గిప్పుడైన బొక్కలు కలికలిగాంగ పన్నేసినా గని బొత్తనిండుడు కట్టమే అయితంది. నీ అవ్వ ఎట్ల బతుకుడో ఏమో! ఇగ పొయ్యత్త మనుమడ. ఆకటాల్లయిపాయె" అనుకుంటెల్లిపెయిండు గట్టయ్య.

ససంత్రమంటె జెండావందునమని, పంద్రాగష్టంటె పాటలు పాడుడని మనుసులెట్టట గట్టయ్య బతుకు నేర్పిచ్చిన పాటాల్తోని సెప్పిన సత్తాలను గురించి ఆలోసించుకుంటున్నాను. నచ్చిన. గట్టయ్య మాటలు యాదికత్తె నాకు నలుపయేండ్ల ససంత్రం కండ్లముందు కడుక్కొంటున్నాను. తెలువస్తనం మరోదిక్కు ఉసార్తనం యాదికత్తది. గా అమాయకులే తిరుగబడ్డండ్రంటె గమ్యతనిపిస్తాను.

